

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 22

**EL CONCERT
PER A VIOLÍ
DE BRAHMS
AMB VERONIKA
EBERLE**

**10, 11 i 12 DE MAIG
DE 2019**

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

OBC CAMBRA

7 i 8
de juny

OBC CAMBRA 10: HISTÒRIA DEL SOLDAT - FERRAN CARVAJAL

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

Sarah Bels violí · **Albert Prat** contrabaix · **Adrián Moscardó** trompeta · **Noé Cantú** fagot · **Francesc Navarro** clarinet · **Vicent Pérez** trombó · **Joan Marc Pino** percussió · **Ferran Carvajal** creació i direcció artística · **Judit Farrés, Ariadna Montfort i Anna Serra** ballarines

Preu: 20 €

Coproducció: L'Auditori, Teatro Real Madrid i Thorus Arts

EL CONCERT PER A VIOLÍ DE BRAHMS

AMB VERONIKA EBERLE

Daniele Rustioni director • **Veronika Eberle** violí

ANTONÍN DVORÁK 10'
 Nelahozeves, Bohèmia 1841 - Praga 1904
Carnaval, op. 92. Obertura (1891)

JOHANNES BRAHMS 38'
 Hamburg 1833 - Viena 1897
Concert per a violí i orquestra en Re major, op. 77 (1878)
 Allegro non troppo
 Adagio
 Allegro giocoso, ma non troppo vivace
Veronika Eberle violí

PAUSA 20'

PIOTR ÍLITX TXAIKOVSKI 44'
 Votkinsk 1840 - Sant Petersburg 1893
Simfonia núm. 4 en Fa menor, op. 36 (1877-1878)
 Andante sostenuto – Moderato con anima
 Andantino in modo di canzona
 Scherzo: Pizzicato ostinato
 Finale: Allegro con fuoco

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
 #auditori #obc

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

per **Juan Carlos Moreno**

La vida humana és el motiu conductor de les obres que avui sentirem de Dvořák i Txaikovski: la primera, portada per l'alegria de viure; la segona, pel signe de la fatalitat. Entremig de totes dues, tot un clàssic com el *Concert per a violí* de Brahms.

A la primavera del 1891, poc abans de rebre l'ofertament del director del Conservatori Nacional de Música de Nova York, Dvořák va escriure una trilogia d'obertures de concert sense cap lligam programàtic, però sí simbòlic i musical, que va unificar sota l'epígraf «Natura, vida i amor»: *A la natura*, *Carnaval* i *Otello*. Avui podrem sentir la segona d'aquestes obres. Mentre que la primera, com si es tractés d'un idilli pastoral, evoca l'harmonia que ha d'existir entre l'ésser humà i la natura, i la tercera, de caràcter més dramàtic, recrea la felicitat que porta l'amor, però també la seva capacitat destructiva, *Carnaval* és un cant a l'alegria de viure. En paraules del mateix compositor, és una representació «del remolí i les agitacions del carnaval de la vida». D'aquí una música que, des dels primers compassos, arrossega una vitalitat explosiva i un gran dinamisme.

El 1878, Brahms va rebre l'encàrrec del seu amic i virtuós del violí Joseph Joachim d'escriure un concert per al seu instrument. En un primer moment, va refusar la proposta al·legant que no coneixia suficientment la tècnica violinística, tot i que probablement va influir més en la seva decisió la fama de Joachim de voler sempre corregir la feina dels compositors i, fins i tot, rebutjar les seves partitures si no assolien la forma que ell els exigia. Prou bé ho sabia Dvořák, que, en aquella mateixa època, va redactar el *Concert per a violí*, op. 53, i va haver de buscar un altre solista per estrenar-lo... Brahms va tenir més sort, i això que només hi va incorporar, i a contracor, una mínima part de les correccions reclamades per un Joachim per a qui la part de violí era inversemblant endimoniada i, alhora, massa poc llúida perquè pagués la pena l'esforç de dominar-la. En aquesta línia, i com s'ha dit més d'una vegada, és un concert «no per al violí, sinó contra ell».

En realitat, els recels de Joachim tenien un cert sentit, atès l'alè netament simfònic que travessa tota la partitura, i que fa que violí i orquestra participin en l'elaboració del material temàtic en pla d'igualtat. N'és una bona mostra l'*Allegro non troppo* inicial, amb una extensa introducció orquestral i una secció de desenvolupament de proporcions monumentals. La solidesa i el vigor d'aquest moviment contrasten amb l'etèria bellesa de l'*Adagio*, amb un primer tema a càrrec de l'oboè que feia exclamar Joachim sobre la injustícia que la melodia més feliç de tot el concert recaigués sobre un instrument diferent del violí. Aquest, però, aviat la fa seva, tot variant-la en un *crescendo* emocional i expressiu. S'arriba així a l'*Allegro giocoso, ma non troppo* final, aquest sí iniciat pel violí amb un tema de caràcter zingar, el vigor rítmic del qual aviat es contagia a tota l'orquestra.

Al començament de l'any 1878, això és, poc abans que Brahms posés el punt final al seu *Concert per a violí*, Txaikovski enllestia una obra en la qual va reflectir la crisi moral i existencial viscuda l'any anterior, una crisi que el va abocar a un desastrós matrimoni amb una antiga alumna seva, Antonina Miliukova, i a un intent de suïcidi. Es tracta de la *Quarta simfonia*, que, amb la *Cinquena* i la *Sisena*, componen una mena de confessió autobiogràfica marcada per la idea del destí, «una força fatídica que s'oposa a les nostres esperances de felicitat i realització», segons confessava el compositor a la seva benefactora, Nadejda von Meck.

Aquest destí precisament és el que el compositor va intentar copsar amb l'aspre motiu que trompes i trompetes ataquen al començament de l'*Andante sostenuto - Moderato con anima*. Un cop exposat aquest amb tota la força possible, el moviment sorprèn per la tensió entre un primer tema que, tot i tenir ritme de vals, de seguida pren un caire dramàtic i fins i tot èpic, i un segon, presentat pel clarinet, d'expressió somniadora. Aquesta tensió s'anirà intensificant fins a esclatar en una nova aparició del motiu del destí.

Els dos moviments que segueixen suposen una mena de respir a tot aquest trasbals anímic: mentre que l'*Andantino in modo di canzona*, amb la melodia que exposa l'oboè i després fan seva els violoncel·les, evoca el que el compositor definia com «una altra cara de la tristesa», l'*Scherzo*, tan proper al Txaikovski dels ballets, és una flaire d'aire fresc per la seva lleugeresa i originalitat instrumental. Les cordes es transformen aquí en una gegantina balalaica, mentre que la part central queda dominada per les cantilenes amb què juguen les fustes i els ecos d'unes marxes militars que es perden en la llunyania i que ens porten els metalls. La subtileza d'aquesta pàgina contrasta amb l'enèrgica contundència de l'*Allegro con fuoco* final. Basat en una cançó russa, «Un bedoll s'alça al camp», tot ell vol recrear l'alegria d'una festa camperola. El record, però, del motiu del destí en el seu moment culminant dona a tot aquest optimisme quelcom de voluntariosament forçat, com si Txaikovski es resistís encara a donar-se per vençut.

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Cláudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / Paloma Diago / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Vladimir Chilaru* / Andrea Duca* / Patrizia Estebanaraz* / Clàudia Farrés* / Daniel Gil* / Sei Morishima*
SEGONS VIOLINS Alexandra Pesaizen, solista / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Elitsa Yancheva / Frédéric Descargues* / Diédrie Mano* / Ariana Oroño* / Annedilia Riestra* / Yulia Tsuranova*
VIOLONS Alejandro Regueira*, solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Peter Bucknell* / Albert Coronado* / Sandra García* / Johan Rondón*
VIOLONCELS José Mor, solista / Suzana Stefanovic*, solista invitada / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Blai Bosser* / Jordi Claret* / Carmen Enjamio* / Hector Ochoa*
CONTRABAIXOS Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyayev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Salvador Morera*
FLAUTES Francisco López, solista / Beatriz Cambrils / Gustav Villegas* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flautí
OBOËS Disa English, solista / José Juan Pardo / Dolores Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès
CLARINETS Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix
FAGOTS Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Thomas Greaves, assistent / Slawomir Krysmalski, contrafagot
TROMPES Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / Miguel Jorge* / David Bonet / Pablo Cadenas* / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent
TROMPETES Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent
TROMBONS Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Francisco Palacios*, trombó baix
TUBA Alejandro Marco*
PERCUSSIÓ Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Miquel Àngel Martínez*
ARPA Magdalena Barrera / Maria Jesús Ávila*
ENCARREGAT D'ORQUESTRA Walter Ebenberger
RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL Begoña Pérez
RESPONSABLE TÈCNIC Ignasi Valero
PERSONAL D'ESCENA Joan Luis

DANIELE RUSTIONI

El director debuta a L'Auditori però ja havia dirigit l'OBC el juliol de 2016 al Festival Castell de Peralada.

VERONIKA EBERLE

És la primera vegada que la violinista col·labora amb l'OBC.

Daniele Rustioni, amb només 35 anys, és un dels directors més captivadors de la seva generació, tant en el gènere operístic, com en el simfònic. Director principal de l'Opéra national de Lyon; a partir del setembre vinent, serà el nou director en cap de l'Ulster Orchestra. També és el director principal de l'Orchestra della Toscana des de 2011.

Ha dirigit a les principals sales d'òpera internacionals, com ara la Bayerische Staatsoper, La Scala, el Teatro La Fenice, la Royal Opera House de Londres, l'Opernhaus Zürich, la Staatsorchester Stuttgart i l'Opéra Bastille. L'abril de 2017 va debutar a la Metropolitan Opera.

La seva discografia, prolífica i diversa, inclou *Adelson e Salvini*, de Bellini, amb la BBC Symphony Orchestra, o el *Concert per a violí* per a Deutsche Gramophon de Wolf-Ferrari amb Francesca DeGo i la City of Birmingham Symphony Orchestra. Per a Sony, ha enregistrat peces de Ghedini, Petrassi i Casella amb l'Orchestra della Toscana.

El talent excepcional de Veronika Eberle, la seva facilitat, equilibri i maduresa musical, han estat reconeguts arreu del món. Va començar les seves classes de violí amb 6 anys i amb 10 es va convertir en estudiant de tercer any al Conservatori Richard Strauss de Munic.

Sir Simon Rattle la va presentar al Festival de Pasqua de Salzburg del 2006 amb la Filharmònica de Berlín. Ha col·laborat amb la Simfònica de Londres, Orquestra del Concertgebouw, Filharmònica de Nova York, Simfònica de Mont-réal, Filharmònica de Munic, Orquestra Gewandhaus, Simfònica de Ràdio Berlín, Simfònica de la Ràdio d'Hamburg, Simfònica de Bamberg i Orquestra de la Tonhalle de Zúrich, entre d'altres.

L'actual temporada l'ha portat a debutar amb les simfòniques d'Atlanta, Ulster i de les ràdios danesa i sueca, així com amb la Luxembourg Philharmonic, Tokyo Symphony i Kansai Philharmonic Orchestra. A més, és artista en residència amb la Jena Philharmonic Orchestra.

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

Abona't a l'OBC

Temporada 19_20

**KAZUSHI ONO | RÈQUIEM BRAHMS | VALERY GERGIEV
| L'ALPINA STRAUSS | ALISA WEILERSTEIN | ANDREAS
OTTENSAMER | LA MER DEBUSSY | VLADIMIR ASHKENAZY
| SIMONE YOUNG | KIAN SOLTANI | FESTIVAL BEETHOVEN250 |
DALIA STASEVSKA | GABRIELA MONTERO | STABAT MATER
ROSSINI | CRISTIAN MĂCELARU | SIMON TRPČESKI | EL
MESSIES HÄNDEL | ARABELLA STEINBACHER**

L'AUDITORI
auditori.cat
obc.cat

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

